

**Syntaxis Joa[n]nis Despauterij Niniuit[a]e Berga[rum] diui
Guinnoci Iudimagistri**

**Spauter, Johannes de
Argentorati, Anno, M. D. XV.**

Aduerbia ad locum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70853](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70853)

Ioannis Despauterij Ninuitie.

ubi tu illic, ubi ille &c. eo ad eū locū. si igitur ad te scribā cōfumuis a me distiteris, male dico. siquid illic est noui fac scia. illic pro ubi tu es quia dicere debui istic. Cice. Curioni. Putares ne unq̄ accidere posse, ut mihi uerba deessent, nec solū ista uestra oratoria, sed hęc etiā le uia nostratia, hoc idē in aduerbijs seruat, dices ad Lentu. Qui istinc ueniunt, aiunt te superiorē esse factū. i. qui ab ista prouincia, in qua agis, ueniuunt. Idem ad Vale. Ibī malis esse ubi aliquo numero sis, q̄ istuc ubi solus sapere uideare. Poetę hic pro illic sępe ponunt, ut nos rat Serui. illic. hic illius arma, hic currus fuit, hic pro tunc aliquando capi, ut hic ego illū contēpsi p̄e me, sed aduerbia tēporis non capiuntur pro aduerbijs loci. Cice. Iste pro hic posuit ait Calepi. Tu elegantiam iam a nobis data seruato. Omnia ferme interrogatiua capiuntur aliquādo relatiue, aliquando etiā infinite, ut Vado Gandaū quo tu. habito ubi & loānes, iuit nescio quo, & elegāter sic loqmur etiā per nomē. Pli. Tum mihi nescio quis in aurem insuffravit. Cice. Cum præcepta nescio quę discipulis suis palā tradidisset. Seneca. Paulū nescio quid uisus est balbutire.

Aduerbia ad locum.

Quo doctior & quo. i. ad quid. Et quo pro ut, & quo ad pro donec cōdiu, quousq;. & quo ad eius una dictio patuerūt. hic quo significat ad quē locū, & ad ipm respōdētur aduerbia huc, istuc, illuc, intro, foras, eo, eodē, alio, aliquo, ultro, citro, peregre, usq;, nusq;, quoq;, & si quid aliud sit, a quo supra, infra, ut quo abis, quo aufugis. Quidam putauerūt non dīci, at hic & in pluribus ineptiunt. Venias huc, aut ueniat istuc. huc, id est ad me quod pro ad domū mēa recte ponitur & frequēter quidē, ut notauit Lanci. Teren. in An. Egomet cōtinuo ad Chremetē, id est ad domū Chremetis. Idem. Eamus nunc intro. Idem. Exi foras scelestē. i. quod pueri dicūt extra, p̄ hoc male dicit foris, ut pro illo intus. Lanci. notauit intro pro intus capi apud Sene. & Cato. sed non est imitandū, quia forsitan mēdose scriptū. Necq; dicitur ad foras, in foras, ut argutuli quidā per Dona, pbare uoluerūt nihil certe nouerūt p̄tēter scholastica quedā sophistickamentula. dicit autē Dona. Intro eo, foras eo, de intus autē & de foris sic non dicit, quō ad foras uel in foras, nō em̄ sensus est quō dicitur, ut sit hoc interrogatio. deinde subdat respōsio, ad foras, in foras, sed ut extēporarie, & pulchre quidē. Respōdit Franci. Laurenti. discipulus meus. sic intelligit de intus & de foris, sic nō dicit quō, id est quēadmodū nō dicitur ad foras, in foras. sic in quō nihil interrogationis reperi, licet interrogatiue imprimitur & scribat ab ignarisi. ut autē deintus male, ita etiā dehinc, deillinc, quia dehinc ordinis est non loci. & abhinc

tēporis est non loci. Annotemus obiter quē Lāci. censet barbare dī
cī, līcer doctī quidā p̄ triuiales decepti posuerint, & sunt hēc. Vtrobī
(est tñ titulus, si reēte mem̄ utrobi in. ff.) utrīnde, alter ubi, alter unde,
alterinde, neutrobīq; neutrīnde, nullo, nulla, utro, utra, nulliūde, alte
utrobi, alterutrīnde, utrīnde uis, utrīnde &c. ultro, citroq;. i. huc & il
luc. Quinti. Iuuenis solet ultro citroq; cōmeare. Jungūt etiā ybo qes
tis. Cice. Multisq; uerbis ultro citroq; habitis, ille nobis consumptus
dies. In euan. Homo quidā peregre proficisciēs uocauit seruos suos,
id est in peregrinationē, significat etiā in loco. Plau. quia nos eram⁹
peregre, turatus est domū. Et de loco. Idem. Herus aduenit peregre,
id est de peregrinatiōe. Ibis ne eo quo ego: nō. Immo alio. quo igit.
aliquo, sed nihil tua resert. quo supbię. i. ad quā supbiā. sic eo luxurie
ante patuerūt. Nusq; usq; etiā significat in loco. forsitan etiā de loco
& per locū. hoc pro huc. illo. p illuc uetus fuit, teste Seruio. in. viij.
xenei. ibi. Hoc tūc ignipotēs cōelo descēdit ab alto. id est huc tū. Plau.
Neq; isto redire his očto possum mēsibus. i. istuc. Si dialogū uel co
mōdolā quis uelit cōponere, comice loquač, ut istuc noui p istud,
isthēc, isthic, isthūc, isthanc, isthoc, hicce, ifce &c. Quibus oratores uix
unq; utuntur, ut notauit Calepinus.

Aduerbīa per locum.

Qua hac, istac, illac, ea, alia, aliq; quaq; recta, subtus, significat ad locū
in loco, & p locū. ait Lāci. Terē. Seq;re me hac ocyus. Plau. Is derisūt
est q̄q̄ incedit oībus. Terē. Cur nō recta introisti. i. p rectā uā. Cice.
recta uenit ad me, bene dīcis, etiā q̄ uā ibis, et respondet regia publi
ca. In li. numerorū. Via regia gradiemur siqua, nequa, nunqua &c.

Aduerbīa in loco.

Vbi hic, iſſic, illic, ibi, alibi, alicubi, nullib; apud Beroal. & Policianū
notauit, intus, foris, ibidē, ubiq;, sic ubi, & ab ubi cetera passim, vulgo
nusq; pegre. Virg. Vulgo nascei amomūt, i. serme ubiq;, uulgo dicit
id est ferme ab oībus, p q̄ ineptuli dicūt cōiter. dicit passim poma ias
cent sub arboribus. i. hic & illic q̄st p passus. Laſtā. Nō satis pprie ce
pit, p undiq;. ait Valla. supius & inferius ponunt hic a Nigro & Pe
rot, atq; Lanci. Sulpitius dicit infra, supra q̄ magis ad locū significat,
ut ait Lanci. uir in rebus grāmaticis diligētissimus, dīces Pliniūt pos
nere aliubi, p alibi. Quod Vir. i. Geor. sine dubio posuit. In episto, il
lustriū uiror; semp aliubi uideo im̄p̄ssum. Interib; p iterea. Gellianūt
est, & elegās. ubi primitiue speciei ait Nebris, qa occulta est eius deri
uatio. Ne dicas interius, qa habet intus, ut q̄sq; & quilibet ita diffe
runt ubiq;, ubilibet, ubiubi. i. ubicūq; &c.